

Τί είναι το «Σύνδρομο της Στοκχόλμης»;

Το «Σύνδρομο της Στοκχόλμης» είναι μια ιδιαίτερη ψυχολογική κατάσταση, κατά την οποία ο όμηρος δένεται συναισθηματικά, ή τρέφει συμπάθεια προς τον απαγωγέα του. Ο όρος καθιερώθηκε από τον Σουηδό ψυχίατρο και εγκληματολόγο, Nils Bejerot.

Το φαινόμενο αυτό μελετήθηκε για πρώτη φορά, με αφορμή ένα συμβάν στην Σουηδία. Στις 23 Αυγούστου του 1973 δύο οπλισμένοι ληστές (ο ένας εκ των οποίων δραπέτης των φυλακών) εισέβαλαν στην τράπεζα «Sveriges Kredidbank» της Στοκχόλμης και για 131 ώρες (6 ημέρες) κράτησαν ομήρους τρεις γυναίκες κι έναν άνδρα (υπάλληλοι της τράπεζας), γύρω απ' τους οποίους είχαν τοποθετήσει δυναμίτη.

Κατά την διάρκεια, αλλά και με την λήξη της περιπέτειας, με την σύλληψη των ληστών, παρατηρήθηκε μια παράξενη συμπεριφορά των ομήρων. Αρνήθηκαν την απελευθέρωσή τους, αντιστάθηκαν στην προσπάθεια των αρχών να τους διασώσουν, αρνήθηκαν να καταθέσουν στο δικαστήριο εναντίον των απαγωγέων τους, στις συνεντεύξεις που έδωσαν υποστήριζαν τους εγκληματίες που τους κρατούσαν δέσμιους, ενώ αργότερα η μία γυναίκα απ' τις τρεις πραγματοποίησε έρανο για την υπεράσπιση των ληστών στο δικαστήριο και μια άλλη αρραβωνιάστηκε τον έναν απ' τους δυο απαγωγείς της.

Το φαινόμενο ταύτισης ομήρου και απαγωγέα, παρατηρήθηκε και μελετήθηκε και σε άλλες απαγωγές αργότερα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παρατηρείται σε όλες.